

Sygnatura akt IX GC 307/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 21 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. do SSO Jarosław Marczewski

Protokolant: p.o. stażysty Jolanta Wenzel

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2014 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko K. A. (1), S. P. (1), R. S.

- o zapłatę

Utrzymuje w całości w mocy w stosunku do pozwanego S. P. (1) nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w (...) w dniu 27 września 2012 roku w sprawie o sygnaturze I NC 32/12.

SSR del. do SO Jarosław Marczewski

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w Sądzie Okręgowym w (...) w dniu 7 września 2012r. powód **K. K.** wniósł o solidarne zasądzenie od pozwanych **K. A. (1), S. P. (1) i R. S.** kwoty 85.642,35 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 29.304 zł od dnia 19 lutego 2011r. do dnia zapłaty,

- 39.223,35 zł od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty

oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej współpracował ze spółką (...). Jako agent celny, dokonywał na rzecz tej spółki, na jej zlecenie, czynności związanych z obrotem towarowym z zagranicą.

W toku współpracy powód, zgodnie z umową łączącą go z w/w spółką, za wykonane usługi, wystawił jej szereg faktur VAT, z których należności nie zostały uregulowane przez spółkę.

Z uwagi na to powód skierował powództwa o zapłatę do Sądu Rejonowego w (...). Sąd ten, w wydanych nakazach zapłaty zasądził od spółki (...) na rzecz powoda łącznie kwotę 68.527,35 zł wraz ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

W/w nakazy zapłaty uprawomocniły się, w związku z czym z uwagi na nie uregulowanie przez dłużnika zasądzonych w nich kwot, powód złożył wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Komornik wszczął osiem postępowań egzekucyjnych, co wygenerowało dodatkowe koszty i spowodowało, że zobowiązanie spółki (...) wobec powoda urosło do 85.642,35 zł.

W toku prowadzonych czynności komornik ustalił, że egzekucja przeciwko dłużnej spółce jest bezskuteczna w związku z czym wydał postanowienia o umorzeniu wszystkich tych postępowań egzekucyjnych.

Z uwagi na powyższe powód, opierając się na treści art. 299§1 k.s.h. wystosował wezwania do zapłaty kwot należnych mu od spółki (...) do pozwanych – będących członkami zarządu tejże spółki.

Do dnia wytoczenia powództwa, żaden z pozwanych nie zaspokoił jednak roszczeń powoda choćby w części.

W dniu 27 września 2012r. Sąd Okręgowy w (...) wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Nakaz ten uprawomocnił się w stosunku do pozwanych A. i S..

Postanowieniem z dnia 30 października 2013r. Sąd Okręgowy w (...) przywrócił pozwanemu P. termin do złożenia zarzutów od nakazu zapłaty, a postanowieniem z dnia 3 lutego 2014r. stwierdził swoją niewłaściwość funkcjonalną oraz miejscową do rozpoznania sprawy i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu.

Pozwany P. w złożonych zarzutach od nakazu zapłaty zaskarżył ten nakaz w całości wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa, a także o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie wskazał, że nie ponosi on odpowiedzialności za zobowiązania spółki (...) wobec powoda, gdyż w 2010r. nie był już członkiem zarządu tej spółki. Pozwany P. złożył bowiem w dniu 28 czerwca 2010r. rezygnację z pełnienia funkcji członka zarządu spółki, którą przesłał mailem na adres pozwanego K. A. (1) – innego członka zarządu. Następnie pismem z dnia 17 sierpnia 2011r. pełnomocnik pozwanego wystosował pismo do spółki (...) z żądaniem złożenia wniosku o wykreślenie pozwanego P. ze składu zarządu tejże spółki.

W ocenie pozwanego, w przypadku braku wywarcia skutku przez pismo z 28 czerwca 2010r., pismo z 17 sierpnia 2011r. należy traktować jako rezygnację przez niego z pełnienia funkcji członka zarządu dłużnej spółki.

W składanych rezygnacjach z członkowstwa w zarządzie spółki pozwany P. wskazywał, że przyczyną podjęcia takiej decyzji są względy osobiste, brak wpływu na podejmowane w spółce decyzje i faktyczne odsuwanie pozwanego P. przez pozostałych pozwanych od zarządzania spółką.

Oświadczenie o rezygnacji z pełnienia funkcji członka zarządu jest niezależnym od zgody spółki oświadczeniem woli składanym na ręce osoby uprawnionej do reprezentowania (w ocenie pozwanego nie ma w tym przypadku zastosowania art. 210 k.s.h). W związku ze skutecznym złożeniem takiego oświadczenia oraz faktem, że bezskuteczność egzekucji została stwierdzona postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2012r., pozwany P. nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki (...) wobec powoda.

W dalszych pismach procesowych pozwany P. podniósł, że na skutek wyroków skazujących zapadłych w toczących się przeciwko niemu sprawach karnych, od roku 2008 nie mógł on pełnić funkcji członka zarządu spółki (...), a co za tym idzie ponosić wobec powoda odpowiedzialności za zobowiązania spółki.

Poza tym na ostatniej rozprawie pozwany podniósł, że powództwo powinno zostać oddalone również z tego powodu, że faktycznie nie uczestniczył on w sprawowaniu zarządu w spółce (...).

Pozwany zarzucił także powodowi, że powód nieprawidłowo domaga się odsetek od pozwanego, gdyż odsetki te powinny być skapitalizowane i doliczone do należności głównej, a dalsze odsetki za opóźnienie mogą być naliczone dopiero od wezwania o nie pozwanego.

W odpowiedzi na zarzuty powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie podnosząc, że pozwany nie złożył skutecznie oświadczenia o rezygnacji ze sprawowania funkcji w zarządzie spółki, a istniejący wpis w KRS korzysta z domniemania zgodności ze stanem rzeczywistym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi działalność gospodarczą w ramach agencji celnej.

Spółka (...) sp. z o.o. prowadzi działalność gospodarczą obejmującą m.in. produkcję i sprzedaż materiałów budowlanych.

Spółka ta została zarejestrowana w KRS z dniem 24 czerwca 2008r.

Od początku istnienia spółki, jej członkami zarządu byli K. A. (1), S. P. (1) i R. S..

- bezsporne, a nadto odpis z (...) sp. z o.o. k. 38-39, zeznania powoda,

W roku 2010 powód nawiązał współpracę ze spółką (...), w ramach której na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa miał świadczyć tejże spółce za wynagrodzeniem, usługi polegające na reprezentowaniu jej w postępowaniach przed urzędem celnym.

Przez pierwsze miesiące współpracy spółka (...) płaciła powodowi należności wynikające z faktur wystawianych przez niego z tytułu wynagrodzenia za wykonane czynności.

Od października 2010r. powód przestał otrzymywać wynagrodzenie od w/w spółki, w związku z czym zakończył z nią współpracę w grudniu 2010r.

Z uwagi na brak zapłaty wynagrodzenia z wystawionych przez powoda faktur VAT, powód wystąpił przeciwko (...) sp. z o.o. z pozwami o zapłatę do Sądu Rejonowego w (...).

- bezsporne, a nadto dowód: zeznania powoda,

Na skutek złożonych przez powoda pozwów Sąd Rejonowy w (...) wydał:

a) w dniu 4 lipca 2011r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w sprawie V GNc 904/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 1.215,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 227 zł,

b) w dniu 4 lipca 2011r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w sprawie V GNc 906/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 4.756,03 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 647 zł,

c) w dniu 4 lipca 2011r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w sprawie V GNc 910/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 29.304 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lutego 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 2784 zł,

d) w dniu 6 lipca 2011r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w sprawie V GNc 907/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 5.391,03 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 1280 zł,

e) w dniu 8 lipca 2011r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w sprawie V GNc 905/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 830,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 227 zł,

f) w dniu 8 lipca 2011r. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w sprawie V GNC 903/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 3.268,21 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 647 zł,

g) w dniu 14 września 2011r. wyrok zaoczny w sprawie V Gc 378/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 10.727,68 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 2.954 zł,

h) w dniu 14 września 2011r. wyrok zaoczny w sprawie V Gc 379/11, którym zasądził od (...) sp. z o.o. na rzecz powoda kwotę 13.033,96 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty i kosztami procesu w kwocie 3.069 zł,

Wszystkie w/w orzeczenia uprawomocniły się, a Sąd Rejonowy w (...) nadał im klauzule wykonalności.

Łączna należność główna zasądzona na rzecz powoda od spółki (...) wynosiła 68.527,35 zł., a zasądzone w/w orzeczeniami na rzecz powoda koszty procesu 11.835 zł

- bezsporne, a nadto dowód: odpisy nakazów zapłaty i wyroków zaocznych wydanych przez Sąd Rejonowy w (...) k. 16,19,22,25,28,31,34,37.

Na podstawie w/w tytułów wykonawczych powód złożył do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) M. W. wnioski o wszczęcie ośmiu postępowań egzekucyjnych.

Wszystkie wszczęte postępowania zostały umorzone z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Wydając postanowienia o umorzeniu postępowań egzekucyjnych komornik ustalił koszty tychże postępowań na łączną kwotę 6.412,68 zł.

- bezsporne, a nadto dokumenty na k. 14-15, 17-18,20-21, 23-24, 26-27,29-30, 32-33, 35-36,

Z uwagi na nie zaspokojenie wierzytelności powoda wobec spółki (...), powód wystosował wezwania do zapłaty tychże należności do pozwanych będących członkami zarządu tejże spółki. Wezwania te okazały się bezskuteczne.

- bezsporne, a nadto dowód: zeznania powoda,

W dniu 28 czerwca 2010r. pozwany S. P. (2) wysłał na adres mailowy K. A. (2) – prezesa zarządu spółki (...) oświadczenie, w którym złożył rezygnację z pełnienia funkcji członka jej zarządu. Wskazał przy tym, że rezygnacja jest spowodowana względami osobistymi.

- dowód: wydruk oświadczenie z dnia 28 czerwca 2010r. z dowodem wysłania pocztą elektroniczną k.84-85,

W dniu 17 sierpnia 2011r. pełnomocnik pozwanego S. P. (1) – r.p.r M. Z., wezwała spółkę (...) sp. z o.o. do wykreślenia pozwanego S. P. (1) ze składu jej zarządu w związku z rezygnacją złożoną w dniu 28 czerwca 2010r.

W załączonym, do pisma pełnomocnictwie dla r.pr. M. Z. z 17 sierpnia 2011r., S. P. (1) oświadczył, że udzielone pełnomocnictwo obejmuje także składanie i potwierdzanie oświadczeń składanych w jego imieniu jako członka zarządu wobec spółki w szczególności oświadczenia o rezygnacji z pełnienia funkcji członka w zarządzie spółki

- dowód: pismo z dnia 17 sierpnia 2011r. k. 87, wraz z pełnomocnictwem k. 88,

W piśmie z dnia 12 czerwca 2012r. skierowanym do zarządu spółki (...) pozwany S. P. (1) oświadczył, że potwierdza złożoną w dniu 28 czerwca 2010r rezygnację z funkcji członka zarządu i wniósł o złożenie przez spółkę wniosku do KRS o wykreślenie go ze składu tego organu.

- dowód; pismo S. P. (1) z 12 czerwca 2012r. k. 89,

Wyrokiem z dnia 31 marca 2008r. wydanym przez Sąd Rejonowy Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu w sprawie III K 61/08 pozwany S. P. (1) został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286§1 k.k. Wyrok ten uprawomocnił się z dniem 23 października 2008r.

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2009r. Sąd Rejonowy w (...) uznał oskarżonego S. P. (1) winnym popełnienia przestępstwa z art. 218§3 k.k. (sygn.II K 424/08), a wyrokiem z dnia 30 marca 2010r. tenże Sąd uznał pozwanego S. P. (1) winnym popełnienia przestępstwa z art. 297§1 k.k. (sygn. akt II K 114/09).

- bezsporne, a nadto wyroki karne Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce oraz Sądu Rejonowego w (...) (k. 274-280)

Do dnia zamknięcia rozprawy pozwany S. P. (1) nie zaspokoił w żadnej części roszczenia dochodzonego pozwem.

- bezsporne.

Oceniając materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w sprawie dokumenty. Nie wykazują one śladów podrobienia czy przerobienia, a ich treść i autentyczność nie były kwestionowane przez strony procesu.

Sąd uznał za prawdziwe zeznania powoda. Są one spójne, logiczne i korespondują z treścią znajdujących się w aktach sprawy dokumentów.

Oceniając zeznania pozwanego Sąd przyznał im przymiot wiarygodności oprócz tej ich części, w której pozwany wskazał, że nie został dopuszczony do jakichkolwiek prac w zarządzie .przez pozostałych pozwanych.

Okoliczność ta nie znajduje bowiem żadnego potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a pozwany mógł ją udowodnić chociażby wnosząc o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania K. A. (1) i R. S..

Sąd zważył co następuje:

Wniesionym w niniejszej sprawie pozwem domagał się solidarnego zasądzenia od pozwanych kwoty 85642,35 zł z odsetkami ustawowymi od wskazanych w pozwie kwot i dat oraz kosztami procesu, swoje roszczenie wywodząc z treści art. 299 ksh statuującego subsydiarną odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za jej zobowiązania.

Z uwagi na to, że pozwani A. i S. nie wnieśli zarzutów od wydanego w sprawie nakazu zapłaty, orzeczenie to uprawomocniło się w stosunku do nich. Przedmiotem rozpoznania Sądu były więc wyłącznie zarzuty wniesione przez pozwanego S. P. (1) (art. 495§1 k.p.c. w zw. z art. 496 k.p.c.).

Jak wyżej wskazano, powód swoje roszczenie oparł o treść art. 299 ksh.

W myśl treści § 1 powołanego wyżej artykułu jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania.

Przepis art. 299 ksh chroni wierzycieli spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ustanawiając subsydiarną odpowiedzialność odszkodowawczą członków zarządu, obok odpowiedzialności samej spółki.

Celem wspomnianej regulacji jest zagwarantowanie wierzycielom spółki dodatkowej ochrony w wypadku, gdy egzekucja wszczęta przeciwko spółce nie doprowadziła do zaspokojenia ich wierzytelności z powodów zawinionych przez członków zarządu spółki.

Ten charakter odpowiedzialności członków zarządu wyraża się tym, że stają się oni odpowiedzialni względem wierzyciela spółki dopiero z chwilą, gdy egzekucja przeciwko spółce za jej zobowiązania wobec wierzyciela, okaże się bezskuteczna.

Zgodnie z treścią art. 6 kc, ciężar udowodnienia danego faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

Wierzyciel (powód) w procesie toczącym się w oparciu o art. 299 ksh musi wykazać istnienie trzech przesłanek: po pierwsze - posiadania niezaspokojonej wierzytelności wobec spółki, po drugie – bezskuteczność egzekucji prowadzonej przeciwko spółce, a po trzecie, udowodnić, że w okresie, w którym powstała wierzytelność w stosunku do spółki, pozwany był członkiem jej zarządu.

Należało mieć przy tym na uwadze, iż odpowiedzialność członków zarządu konstruowana przez wspomniany przepis nie jest odpowiedzialnością bezwzględną. Samo spełnienie przesłanek określonych w art. 299 § 1 ksh nie przesądza jeszcze o odpowiedzialności pozwanego członka zarządu. Pozwani członkowie zarządu dłużnej spółki mogą bronić się wykazując, iż zaszyły przesłanki wyłączające ich odpowiedzialność.

W § 2 wyżej wspomnianego artykułu ustawodawca wskazał bowiem na przesłanki ekskulpacyjne, których spełnienie pozwala na wyłączenie ewentualnej odpowiedzialności osób wchodzących w skład organu spółki za jej zobowiązania. Ciężar dowodu zostaje w tym przypadku przerzucony na stronę pozwaną i to ona musi wykazać zaistnienie w/w okoliczności.

Stosownie do treści § 2 wspomnianego artykułu członek zarządu może uwolnić się od odpowiedzialności, o której mowa w § 1, jeżeli wykaże, że we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie układowe, albo że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcie postępowania układowego nastąpiło nie z jego winy, albo że pomimo niezgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz niewszczęcia postępowania układowego wierzyciel nie poniósł szkody.

Zatem odpowiedzialność odszkodowawcza członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (vide uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r. III CZP 72/08, OSNC 2009/2/20) uzależniona jest od wykazania przez wierzyciela jedynie istnienia zobowiązania spółki oraz bezskuteczności egzekucji z majątku spółki. Zarówno powstanie szkody, rozumianej jako obniżenie potencjału finansowego spółki a nie bezpośredni uszczerbek w majątku wierzyciela, jak i inne przesłanki odpowiedzialności: tj. wina i związek przyczynowy pomiędzy tak rozumianą szkodą a zachowaniem członków zarządu spółki, funkcjonują na zasadzie domniemania ustawowego. Dlatego dowody na okoliczności opisane w art. 299 § 2 ksh muszą przedstawić członkowie zarządu.

Pozwany nie podnosił w trakcie procesu, że w rozpoznawanej sprawie zachodzą w stosunku do niego przesłanki ekskulpacyjne wskazane w art. 299§2 k.s.h.

Powód wykazał w toku postępowania, że przysługuje mu wobec spółki wierzytelność dochodzona pozwem.

Przedłożył bowiem odpisy nakazów zapłaty i wyroków zapadłych w wytoczonych przez niego spółce (...) sp.z.o.o. sprawach sądowych.

Łączna kwota zasądzonej z tego tytułu należności głównej wynosiła 68.527,35 zł..

Na kwotę tą składały się: kwota 29.304 zł stanowiąca sumę kwot należności głównych zasądzonych przez Sąd z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lutego 2011r. do dnia zapłaty oraz kwota 39.223,35 zł będąca sumą kwot zasądzonych z odsetkami ustawowymi od dnia 14 czerwca 2011r. do dnia zapłaty.

W wydanych przez Sąd Rejonowy w (...) orzeczeniach zasądzono od dłużnej spółki na rzecz powoda kwotę 11.835 zł tytułem zwrot kosztów procesu.

Po uprawomocnieniu się w/w wyroków i nakazów zapłaty Sąd nadał im klauzulę wykonalności, a powód dysponując tytułami wykonawczymi, złożył u komornika wnioski o przeprowadzenie postępowań egzekucyjnych, w następstwie czego powstały po jego stronie koszty w łącznej kwocie 6.412,68 zł.

Zgodnie z podzielanym przez Sąd Okręgowy poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 marca 2007r. w sprawie III CSK 352/06 Odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. - co odpowiednio odnosi się także do odpowiedzialności na podstawie art. 298 k.h. - obejmuje również koszty procesu zasądzone w tytule egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce.

Opierając się na treści w/w orzeczenia należy stwierdzić, że powód mógł zasadnie obok należności głównej domagać się zasądzenia od pozwanych członków zarządu kosztów postępowań sądowych i egzekucyjnych przeciwko spółce, których dochodził w kwocie 17.115 zł.

Odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na podstawie art. 299 k.s.h. obejmuje zasądzone w tytule wykonawczym, wydanym przeciwko spółce, koszty procesu, koszty postępowania egzekucyjnego umorzono z powodu bezskuteczności egzekucji i odsetki ustawowe od należności głównej (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 grudnia 2006r. III CZP 119/06 OSNC 2007/9/136).

Powód mógł więc zasadnie domagać się od pozwanych także odsetek zasądzonych od należności głównych w wyrokach wydanych przeciwko dłużnej spółce na podstawie art. 481§1 i 2 k.p.c.

W sprawie bezspornym było, że komornik umorzył wszystkie postępowania egzekucyjne toczące się z wniosku powoda przeciwko spółce (...), z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

Zobowiązania egzekwowane przez powoda powstały w drugiej połowie roku 2010, w którym to roku powód współpracował ze spółką.

Pozwany S. P. (1) pełnił funkcję członka zarządu spółki (...) od początku jej istnienia tj. od roku 2008r.

W trakcie procesu pozwany podnosił, że w momencie powstania wierzytelności powoda w stosunku do spółki, nie był już jej członkiem zarządu, gdyż złożył rezygnację z pełnienia tej funkcji w dniu 28 czerwca 2010r., a następnie 17 sierpnia 2011r.

Jak wynika z treści zgromadzonych w sprawie dokumentów, a także zeznań pozwanego P., oświadczenie z dnia 28 czerwca 2010r. zostało zaadresowane jedynie do K. A. (1), pełniącego wówczas funkcję prezesa zarządu spółki.

Oświadczenie to zostało przy tym wysłane wyłącznie drogą mailową, na posiadany przez pozwanego P. adres K. A. (1).

Oceniając skutki prawne wywołane oświadczeniem pozwanego S. P. (1) należy w pierwszej kolejności wskazać, że rezygnacja z funkcji członka zarządu jest jednostronnym oświadczeniem woli, którego skuteczność nie jest uzależniona od zgody spółki i jej organów.

Aby oświadczenie takie wywarło zamierzone przez składającego je skutki prawne konieczne jest jednak aby dotarło ono do adresata w taki sposób, by ten mógł zapoznać się z jego treścią (art. 61§1 k.c.).

W rozpoznawanej sprawie pozwany P. nie wykazał by przesłana przez niego w dniu 28 czerwca 2010r. rezygnacja, dotarła do adresata – K. A. (1).

Należy przy tym zauważyć, że nawet gdyby okoliczność taka miała miejsce, to i tak nie mogła ona przesądzić o wywarciu przez oświadczenie S. P. (1) zamierzonych skutków prawnych.

Jak wynika bowiem z akceptowanego przez Sąd Okręgowy poglądu Sądu Apelacyjnego w Łodzi wyrażonego w wyroku z dnia 10 września 2013r. w sprawie III AUa 1478/12: zgodnie z treścią art. 202 § 5 k.s.h. do złożenia

rezygnacji przez członka zarządu stosuje się odpowiednio przepisy o wypowiedzeniu zlecenia przez przyjmującego zlecenie. Jednocześnie art. 210 § 1 k.s.h. stanowi, że w umowie między spółką a członkiem zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników. Dopuszczając rezygnację, jako jeden ze sposobów wygaśnięcia mandatu, ustawodawca wskazał, że rezygnacja musi zostać skierowana do właściwego podmiotu. W przypadku, gdy organem powołującym zarząd jest rada nadzorcza, to jej należy zakomunikować treść rezygnacji, jeżeli natomiast w spółce nie działa rada nadzorcza, a członków zarządu wybiera zgromadzenie wspólników należy przyjąć, że skuteczne złożenie rezygnacji wymaga dotarcia oświadczenia do tego ostatniego organu spółki, czyli organem właściwym jest zgromadzenie wspólników. Należy przy tym zauważyć, że powzięcie wiadomości o rezygnacji przez wszystkich wspólników nie jest tożsame z powzięciem o tym wiadomości przez spółkę. Prawidłowe złożenie oświadczenia o rezygnacji na zgromadzeniu wspólników daje temu organowi możliwość natychmiastowego powołania nowego członka zarządu. Takiej możliwości nie daje powiadomienie wspólników.

Z uwagi na to należy wskazać, że kierowane do K. A. (1) oświadczenie o rezygnacji S. P. (1) z pełnienia funkcji członka zarządu spółki (...), było bezskuteczne.

W konsekwencji pozwany P. pozostawał członkiem zarządu tejże spółki przez cały 2010r., kiedy to powstały wszystkie wierzytelności powoda wobec (...) sp. z o.o.

Ze względu na datę powstania tych zobowiązań bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawała ocena skuteczności oświadczenia S. P. (1), dotyczącego rezygnacji przez niego z funkcji członka zarządu spółki (...) złożone tej spółce w dniu 17 sierpnia 2011r.

Pozwany podnosił także w trakcie procesu, że nie może on ponosić odpowiedzialności za zobowiązania spółki gdyż na mocy prawomocnych wyroków skazujących, nie mógł pełnić funkcji członka zarządu spółek handlowych od 2008r.

Zgodnie z art. 18§1 k.s.h. członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej albo likwidatorem może być tylko osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych.

Nie może być członkiem zarządu, rady nadzorczej, komisji rewizyjnej albo likwidatorem osoba, która została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwa określone w przepisach rozdziałów XXXIII-XXXVII Kodeksu karnego (art. 18§2 k.s.h.).

Ze zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów wynika, że pozwany S. P. (1) został skazany wyrokiem Sąd Rejonowego w (...) z dnia 31 marca 2008r. za popełnienie przestępstwa z art. 286§1 k.k. znajdującego się w rozdziale XXXV Kodeksu Karnego.

Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 23 października 2008r.

W związku z powyższym biorąc pod uwagę treść art. 18§3 k.s.h. pozwany nie mógł pełnić funkcji w zarządzie spółek handlowych przez okres pięciu lat od dnia uprawomocnienia się wyroku skazującego.

Należy jednak zauważyć, że pozwany P. mimo uprawomocnienia się wyroku karnego skazującego go za popełnienie przestępstwa z art. 286§1 k.k. nie poinformował o tym spółki, wskazując, że w związku z tym nie może on pełnić funkcji w zarządzie spółki i nadal faktycznie funkcje ta sprawował. Rezygnację z jej pełnienia nieskutecznie próbował złożyć dopiero w połowie roku 2010r.

W takiej sytuacji w ocenie Sądu ponosi on odpowiedzialność wobec powoda za zobowiązania spółki na podstawie art. 299§1 k.s.h.

Przyjęcie przeciwnej koncepcji prowadziłoby do niczym nieuzasadnionego pokrzywdzenia wierzyciela, który nie mogąc uzyskać zaspokojenia swoich wierzytelności od spółki nie mógłby ich skutecznie dochodzić od członka zarządu, który mimo skazania go wyrokiem karnym, faktycznie nadal pełnił funkcję w zarządzie spółki.

Rozwiązanie takie było sprzeczne z celem wprowadzenia art. 299§1 do k.s.h. (którym była ochrona wierzycieli niewypłacalnych spółek z o.o.) i kłóciłoby się z zasadą sprawiedliwości.

Pozwany P. podnosił także, że nie powinien on ponosić odpowiedzialności za zobowiązania spółki (...), gdyż nie wykonywał żadnych czynności związanych z zarządzaniem tą spółką.

Odnosząc się do tego zarzutu należy stwierdzić, że po pierwsze pozwany nie wykazał, że nie prowadził spraw spółki.

Po drugie nawet gdyby sytuacja taka miała miejsce, to nie stanowiłoby to wystarczającej przesłanki do zwolnienia pozwanego z odpowiedzialności za długi spółki.

Zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014r. wydanym w sprawie II CSK 446/13 odpowiedzialności członka zarządu nie uchyla umowa łącząca członków zarządu co do sposobu kierowania sprawami spółki, w szczególności ustalony umownie podział czynności. Tego rodzaju umowa ma znaczenie tylko wewnątrzorganizacyjne. Przepis art. 299 k.s.h. chroniący interes wierzycieli ma charakter bezwzględnie obowiązujący i nie może być pozbawiony skuteczności przez porozumienie wspólników. Tylko taka sytuacja faktyczna, która rzeczywiście i obiektywnie uniemożliwia uczestniczenie w czynnościach zarządzania sprawami spółki może uzasadniać wniosek o istnieniu okoliczności przewidzianych § 2 tego artykułu, zwalniających członka zarządu od odpowiedzialności

W rozpoznawanej sprawie pozwany nie wykazał, by inni członkowie zarządu, jak twierdził, odsunęli go, wbrew jego woli, od prowadzenia spraw spółki.

Z uwagi na powyższe brak jest przesłanek do uwolnienia pozwanego P. od odpowiedzialności za niezaspokojone zobowiązania spółki (...) wobec powoda.

Mając powyższe na względzie Sąd utrzymał w całości w mocy w stosunku do pozwanego S. P. (1) nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w (...) w dniu 27 września 2012r. w sprawie I Nc 23/12 (art. 496 kp.c.).

del. SSR Jarosław Marczewski